

Publicerad 2011-03-22 21:12 av ConfusedByYou

När rädslan tar över

Jag kan springa flera mil,
Stannar bara om jag är ensam.
Jag kan gråta tusen tårar,
Med ensamheten som sällskap.
Och kanske har jag glömt,
Kanske har jag förträngt det mitt hjärta alltid ville ha.
Det finns alltid någon,
Någon annorlunda,
Någon bättre.
Men jag blir alltid lika rädd.
Jag kanske öppnar dörren,
Men jag kommer aldrig att släppa någon in.
Vackra ord som skär djupa sår för att jag inte kan tro dem.
Underbara vänner, men jag väntar och jag vet.
I ensamheten är jag trygg,
Det finns ingen som ljuger om att de älskar mig där.
Det finns ingen som skadar mig där.
Men jag ljuger för mig själv,
Ensamheten är som svårast,
När jag är min värsta fiende.
Men jag minns det så väl,
Minnen som bränner inom mig.
Och skulle jag dö nu,
Så skulle jag ångra
Att jag aldrig levt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ConfusedByYou med Poeter.se id #27236 innehar upphovsrätten